

РЕШЕНИЕ

№ 6241

гр. София, 01.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 01.10.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Силвия Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Петя Стоилова

Атанас Николов

при участието на секретаря Грета Грозданова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **5892** по описа за **2021** година докладвано от съдия Силвия Димитрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на глава дванадесета от АПК, вр. чл. 63, ал.1

ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба от Комисия за финансов надзор, депозирана чрез юриконсулт К. С., срещу Решение /без номер/ от 28.02.2021 г., постановено по АНД № 1924/2020 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 9 състав, с което е отменено Наказателно постановление № Р-10-40/13.01.2020 г., издадено от Председателя на Комисията за финансов надзор /КФН/, с което на [фирма] е била наложена имуществена санкция в размер на 4000 лв. на основание чл.32, ал.2, предл.2 ЗКФН за извършено нарушение на чл.32, ал.2, вр. ал.1 ЗКФН.

Касаторът счита въззивното решение за неправилно, като постановени в нарушение на закона – касационно основание по чл.348, ал.1, т.1 НПК. Не споделя изводите на СРС, мотивирали го да отмени НП, като излага подробни доводи в подкрепа на твърденията си. Счита, че нарушението е безспорно установено, поради което решението на СРС следва да бъде отменено и НП потвърдено.

В условията на евентуалност с касационната жалба се обжалва и решението в частта му, в която касаторът е осъден да заплати сума в размер на 205 лева, представляваща разноски за назначената по делото и приета съдебно-техническа експертиза.

С частна жалба е обжалвано и определение от 01.05.2021 г., постановено по АНД № 1924/2020 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 9 състав в производство по

чл.248 ГПК. Със същото е оставена без уважение молбата на КФН за изменение на решението в частта, в която КФН е осъден да заплати сума в размер на 205 лева, представляваща разноски за назначената по делото и приета съдебно-техническа експертиза, като се иска неговата отмяна и отмяна на решението в частта за разноските.

Касаторът претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение за двете съдебни инстанции.

Ответникът по касация – КФН, не е изразил становище по жалбите.

Участващият в касационното производство прокурор от СПП дава заключение, че касационната жалба е основателна, поради което решението на СРС следва да бъде отменено и НП потвърдено.

В настоящото производство от страните не са представени нови писмени доказателства за установяване на касационните основания.

Административен съд София - град, в качеството си на касационна инстанция, като взе предвид наведените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл.218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл.211, ал.1 АПК 14-дневен срок от надлежна страна, срещу подлежащ на касационна проверка валиден и допустим съдебен акт, при което същата е процесуално ДОПУСТИМА.

Разгледана по същество, жалбата е и ОСНОВАТЕЛНА.

Предмет на съдебен контрол в производството пред СРС е било НП № № Р-10-40/13.01.2020 г., издадено от Председателя на Комисията за финансов надзор /КФН/, с което на [фирма] е била наложена имуществена санкция в размер на 4000 лв. на основание чл.32, ал.2, предл.2 ЗКФН за извършено нарушение на чл.32, ал.2, вр. ал.1 ЗКФН. Дружеството е санкционирано за това, че не е представило и е отказало да представи изискана информация, с което е възпрепятствало надзорния орган – Зам.-председателя на КФН, ръководещ направление „Застрахователен надзор“ да извърши пълна и задълбочена проверка на отчетността на пропорционални презастрахователни договори от типа „Clean Cut“, съгласно Заповед №3-190 от 07.06.2019 г. Прието е, че нарушението е извършено на 28.08.2019 г. в [населено място].

От фактическа страна Софийският районен съд е приел за установено, че съгласно заповед № 3-190 от 07.06.2019 г. на Заместник – председателя на КФН, ръководещ управление „Застрахователен надзор“, е открита проверка срещу ЗД [фирма] относно отчетността на пропорционални презастрахователни договори от типа “Clean Cut” към 31.12.2018 г. и за спазване на разпоредбите на КЗ във връзка с Директива 2009/138/ЕО. В тази връзка с писмо изх. №РГ-10-4-99 от 17.07.2019 г. е изискан разчет по презастрахователен “Clean Cut” договор с „Х. Р. СЕ“, ведно с доказателства и справки. След отговор с вх.№ РГ-10-4-99 от 31.07.2019 г. и предоставяне на исканата информация, в рамките на проверката се установило липсата на информация за номер на полицата с детайлно изчисление на определените в предоставената справка суми. Установили се разминавания между сумите от предоставената справка в КФН и тези отчетени в годишната справка „Общ размер на изплатени обезщетения“ по Наредба №53 от 23.12.2016 г. за изискванията към отчетността, оценката на активите и пасивите на образуването на техническите резерви на застрахователите, презастрахователите и Гаранционния фонд. КФН изисквала допълнителен отговор и информация за всяка една от констатираните непълноти, ведно с копие от

презасрахователен "Clean Cut" договор с „Х. Р. СЕ“. С писмо с изх. № ОК-548216 от 28.08.2019 г. ЗД [фирма] отказало да предостави изисканата информация с мотива, че същата е „ноу-хау“, конфиденциална е и предоставянето ѝ на трети лица създавало риск от узнаването ѝ с възможност на изразяване на мнение за начина на самата техника на изчисляването. Позицията на дружеството към КФН е била, че самият контролен административен орган на база предоставената информация от ЗД [фирма] можел да извърши изчисляване със съответните калкулации за установяване наличие или липса в изчисленията на дружеството.

Със заповед с изх. № РГ-10-4-110 от 30.08.2019 г. Зам.-председателят на Застрахователен надзор в КФН и във връзка с решение №1004-03 от 04.009.2019 г. с налагане на ПАМ на основание чл.587, ал.2, т.1 КЗ е разпоредило на ЗД [фирма] в качеството му на поднадзорно лице със създаване на условия за нормално протичане на проверката на административния орган в срок 3 работни от получаването на заповедта да изпълни указанията на КФН от писмо изх. № РГ-10-4-99 от 17.07.2019 г. до застрахователното дружество. С писмо с изх. № ОК-563922 от 04.09.2019 г. до КФН дружеството ЗД [фирма] информирало административния орган с представяне на актуализирана справка с допълнение на номера на полиците за всеки ред с описание за размера на върнатите премии и отписаните вземания по предсрочно прекратени договори, сключени за предходни отчетни периоди и за текущия период в размер на 20 247 598.13 лева. Приложена е справка за платените премии и възстановени щети през 2018 г. по М. ХЛ договор по дати. Представени са справки за сумата от 70 642 379.08 лева, как е формирана и въз основа на какви юридически факти, справка за делата на презастрахователя по М. ХЛ договор, за премиен резерв и този на щетите и методика за изчисляване на стойността на техническите резерви, справки за разчети и др.

Според показанията свидетеля - актосъставител проверката, завършила с констативен протокол №Р-04-43 от 28.02.2020г., не е могла да се извърши само първоначално на базата на предоставената от ЗД [фирма] информация.

Според СРС показанията на свидетеля В. Б. допринасят за установяване на фактическата обстановка във връзка с проверката срещу дружеството и отношенията между КФН и ръководството на ЮЛ. В показанията на свидетеля Б. се съдържат възприятия за причината за първоначалната позиция на дружеството към КФН за процесния договор „Cleant cut“, поради опасност от разпространяване на търговска информация. Въпреки тази позиция на дружеството, самата КФН след намесата ѝ с издаване на ПАМ и с оглед КП от 28.02.2020 г. проверката е била финализирана.

Въззивният съд е приел за установено, че с решение на АССГ в сила от 18.11.2018 г. по К. дело №7470/2018 г. е потвърдено в касационно производство НП №Р-10-68 от 03.02.2017г., като дружеството е било санкционирано за неспазване на разпоредбата на чл.32, ал.2 вр. ал.1 от КЗ.

При така установеното от фактическа страна СРС е счел от правна страна, че КФН не е била възпрепятствана обективно от ЗД да извърши проверката и да я финализира, нито е дружеството е целяло да извърши такова възпрепятстване. Същото е представяло в срок поисканата, дори и в непълнен обем информация в хода на административната проверка, и във връзка с наложената му по принудителен ред на основание заповед с изх. № РГ-10-4-110 от 30.08.2019 г. Зам.-председателят на Застрахователен надзор в КФН и във връзка с решение № 1004-03 от 04.09.2019 г. с налагане на ПАМ, съгласно чл.587, ал.2, т.1 КЗ, допълнително представена

информация за предоставяне на поисканите му документи от КФН, като дружеството не е възпрепятствало извършването на проверката. Тя е осъществена чрез намесата на КФН.

Съдът е приел, че позицията на дружеството в писмото му изх. № ОК-548216 от 28.08.2019 г. е преодоляна именно чрез законовата едностранна държавна властническа намеса на КФН по смисъла на чл.587, ал.2, т.1 КЗ, като показателното е, че заповедта за образуването на производството по ПАМ е от 30.08.2019 г. – 2 дни след датата на писмото на ЗД и налагането на ПАМ е с решение от 04.09.2019 г. (шест дни) след писмото на ЗД, във връзка с които пълната дължима в проверката информация е предоставено от ЮЛ и проверката е била приключила с КП от 28.02.2020 г.

Според въззивния съд в писмото си с изх. № ОК-548216 от 28.08.2019 г. дружеството е изразило позиция, породена от детайлната проверка на КФН, от афектираността на ръководството на ЗД и най-вече от липсата на комуникация между КФН и проверения субект.

СРС е извел извод, че съставът на описаното административно нарушение би се счел за изпълнен и доказан, ако изначално проверката не е могла да бъде финализирана и приключила по отношение на отчетността на пропорционалните застрахователни договори “Clean Cut”, а поисканата информация например е била укрита, унищожена и прочее. В случая по делото, доказателствата и изводите са други, в обратен смисъл и аргумент за това е Констативния протокол от 28.02.2020 г. с констатациите в него за извършена от КФН задълбочена и всеобхватна проверка на основание заповед № 3-190 от 07.06.2019 г. на Зам.-председателя на КФН, ръководещ управление „Застрахователен надзор“ и определения в нея предмет.

Тези съображения са мотивирли СРС да приеме, че издаденото наказателно постановление следва да бъде изцяло отменено като издадено в противоречие с материалния закон и събраните по делото доказателства.

При този изход на спора СРС е осъдил КФН на основание чл.63, ал.3 от ЗАНН, вр.чл.143, ал.3, вр. чл.144 АПК, вр. чл.77 ГПК да възстанови на съда заплатените от бюджета на съдебната власт разноски за заплатено възнаграждение по СТЕ в размер на 200.00 лева с оглед издадения по делото РКО, поради основателността на предявената въззивна жалба.

Решението е неправилно, а доводите на касатора настоящият съдебен състав намира за основателни.

Не се споделят направените от СРС правни изводи, че дружеството не е осъществило състава на нарушението по чл.32, ал.2, вр. ал.1 ЗКФН, като с непредставянето на нарочно изискани от него писмени документи в определения за това срок, е възпрепятствал органите на КФН при упражняване на техните надзорни правомощия по извършване на проверка. Безспорно е установено в хода на въззивното производство, че изисканата от дружеството информация във връзка с разпоредената проверка не е представена в цялост, което е довело до отправянето на ново писмо, с което КФН изискала допълнителен отговор и информация за всяка една от констатираните непълноти, ведно с копие от презасрахователен “Clean Cut” договор с „Х. Р. СЕ“. Безспорно е установено също, че с писмо с изх. № ОК-548216 от 28.08.2019 г. ЗД [фирма] отказало да предостави изисканата информация. Тези доказателства съдът намира за напълно достатъчни, за да обосновават извода за извършено от дружеството нарушение на посочената разпоредба именно на 28.08.2019

г., както е приел и АНО. Мотивите за отказа, последващото представяне на информацията след наложена ПАМ, както и последващото финализиране на проверката са факти, настъпили след датата на извършване на нарушението и са неотнормими към неговата съставомерност. Достъпно е, че дружеството не само не е представило исканата информация в цялост, но и изрично е отказало да я представи на контролните органи, с което е пречило извършването на проверката, която, както е установено в хода на съдебното производство, не би могла да бъде приключена без представянето им. Липсата на цялостната необходима информация възпрепятства упражняването на застрахователен надзор посредством извършването на обстойна и задълбочена проверка относно конкретната дейност на дружеството в обхвата на разпоредената проверка. В правомощието на контролния орган е да прецени дали представената информация е достатъчна и ако счете, че не е, да изиска непредставените документи. Именно за това след отказа е издадена и ПАМ в тази насока.

Предвид гореизложеното настоящият съдебен състав счита, че изводите на въззивния съд за липса на извършено нарушение са неправилни. За това решението му следва да бъде отменено. След отмяната му и на основание [чл. 222, ал. 1 АПК](#) касационният съд следва да се произнесе по съществото на спора. При осъществяване на това свое правомощие и по изложените по-горе съображения настоящият състав на съда намира, че при законосъобразно проведено административнонаказателно производство без наличие на съществени нарушения на процесуалните правила и при правилно прилагане на разпоредбите на материалния закон, НП е законосъобразен акт и като такъв следва да бъде потвърдено. Нарушението правилно е квалифицирано като повторно с оглед установеното предходно извършено нарушение от същия вид, при което наложената санкция в минимално предвидения размер от 4000 лева е в съответствие с разпоредбата на чл.27 ЗАНН. доколкото нарушението е повторно, в следва да се разглежда приложимостта на чл.28 ЗАНН.

При този изход на спора решението следва да бъде отменено и в частта, в която КФН е осъдена да възстанови на съда заплатените от бюджета на съдебната власт разноски за заплатено възнаграждение по СТЕ в размер на 200.00 лева. При потвърдено НП АНО не е страна, задължена за разноските по делото. Следва да бъде отменено и обжалваното с частната жалба определение, тъй като с отмяна на решението в частта му за разноските, отпада и основанието, въз основа на което е постановено.

С оглед изхода на спора на касатора се дължат разноски за юрисконсултско възнаграждение и за двете съдебни инстанции. Предвид своевременно направеното искане от страна на касатора, съдът следва да присъди разноски за юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 63, ал. 5 от ЗАНН, вр. чл.37 от Закона за правната помощ, вр. чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер от по 100 лева за всяка съдебна инстанция. Следователно [фирма] следва да бъде осъдено да заплати на КФН разноски в общ размер от 200 лева.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 222, ал.1 АПК, вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН, Административен съд - София-град, XXI касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ ИЗЦЯЛО Решение /без номер/ от 28.02.2021 г., постановено по АНД № 1924/2020 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 9 състав и вместо него

постановява:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № Р-10-40/13.01.2020 г., издадено от Председателя на Комисията за финансов надзор /КФН/, с което на [фирма] е била наложена имуществена санкция в размер на 4000 лв. на основание чл.32, ал.2, предл.2 ЗКФН за извършено нарушение на чл.32, ал.2, вр. ал.1 ЗКФН.

ОТМЕНЯ Определение от 01.05.2021 г., постановено по АНД № 1924/2020 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 9 състав.

ОСЪЖДА [фирма] да заплати на Комисията за финансов надзор разноска за юрисконсултско възнаграждение в размер на 200 /двеста/ лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.